

El tipus mitjà a la UE de l'impost de societats és del 27,4%, però en els nous Estats se situa en el 15%

París i Berlín pressionen perquè els països de l'Est apugin impostos

Amenacen de retallar els ajuts a qui els faci 'dumping' fiscal

Sandra Buxaderas
CORRESPONSAL
BRUSSEL·LES

França i Alemanya creuen haver trobat una manera de frenar la fuga d'empreses cap a països de l'Est: ja que no poden actuar directament sobre el preu de la mà d'obra, almenys poden pressionar aquests països perquè incrementin la càrrega fiscal sobre les empreses. La tàctica per convèncer-los que acceptin no és pas gaire rebuscada: consisteix a amenaçar-los que si no augmenten l'impost de societats i redueixen els incentius fiscals no podran després clamar pels ajuts de la Unió Europea.

Tant París com Berlín són contribuents nets a la UE; és a dir, aporten més diners dels que reben, mentre que els països de l'Est són receptors d'ajuts. Els dirigents francesos i alemanys ja han fet saber a l'Est la intenció de vincular la discussió fiscal amb les perspectives financeres 2007-2013, que és el nom amb què es coneix a Brussel·les la negociació sobre quant s'ha d'aportar i com s'ha de repartir el pressupost comú de la UE.

En una reunió recent a Varsovia, el ministre d'Afers Econòmics francès, Nicolas Sarkozy, i l'alemany, Hans Eichel, van explicar-li al polonès, Andrzej Raczko, que es proposen lligar l'atribució de fons estructurals a la política fiscal dels Estats. Els fons estructurals són ajuts europeus a infraestructures i noves tecnologies de les regions més pobres de la UE.

Fins al nivell zero

Sarkozy va citar el cas d'Estònia, que a la pràctica no carrega cap impost als beneficis empresarials. "Penso en els nostres amics estonians, que han posat els tipus dels impostos a zero. ¿Com es poden demanar llavors fons estructurals importants? Qui ho pot comprendre?", es va preguntar.

França i Alemanya s'han proposat prosseguir la discussió. El maig passat van demanar que s'harmonitzessin els impostos de societats a tota la UE, però es van trobar amb una oposició ferotge per part dels països que els tenen més baixos, i que compten amb Gran Bretanya com a líder del grup. El britànic Tony Blair es va cuidar de garantir que la Constitució Europea li donés la possibilitat de seguir vetant qualsevol decisió en matèria

IMPOST DE SOCIETATS (2004)			
UE-25	27,4	Letònia	15,0
UE-15	31,4	Luxemburg	30,4
Bèlgica	34,0	Hongria	17,7
Rep. Txeca	28,0	Malta	35,0
Dinamarca	30,0	Països Baixos	34,5
Alemanya	38,3	Àustria	34,0
Estònia (*)	26,0	Polònia	19,0
Grècia	35,0	Portugal	27,5
Espanya	35,0	Eslovènia	25,0
França	35,4	Eslovàquia	19,0
Irlanda	12,5	Finlàndia	29,0
Itàlia	37,3	Suècia	28,0
Xipre	15,0	Regne Unit	30,0
Lituània	15,0		

* Tipus zero per beneficis no distribuïts

fiscal. El Regne Unit no és dels països amb fiscalitat més baixa, ja que aplica un 30%, però considera que la facultat de decidir els impostos és una parcel·la de sobirania estatal a la qual no pensa renunciar. En tot cas, ara mateix no és fàcil comparar els tipus imposats a cada país, perquè cadascun fa servir mètodes diferents per calcular la base imposable i aplica deduccions particulars.

Segons les dades d'Eurostat, el tipus màxim mitjà a la UE de l'impost de societats és del 27,4%, però hi ha grans disparitats. A l'escala més baixa, a part d'Estònia, hi ha Irlanda,

El Regne Unit creu que la fiscalitat és una parcel·la de sobirania estatal a la qual no pensa renunciar

amb un 12,5%. Segueixen Letònia, Lituània i Xipre, amb un tipus del 15%. Els països de l'Est, que en molts aspectes s'han inspirat en el miracle econòmic irlandès, són, en general, els més suaus amb les empreses, ja que apliquen un tipus del 21,5%.

Espanya, per dalt

El tipus mitjà dels països de l'antiga Europa de quinze països és deu punts superior (31,4%). Alemanya té el tipus màxim més alt de la UE (38,3%), seguida d'Itàlia (37,3%) i França (35,4%). Espanya se situa també a la banda alta, ja que juntament amb Grècia i Malta aplica un 35% als beneficis empresarials.

Els ministres d'economia alemany, polonès i francès en una trobada recent de l'Ecofin

La UE demana l'harmonització de la base imposable

El comissari europeu de Fiscalitat, Frits Bolkestein, és un liberal convençut i defensa que cada país ha de poder competir lliurement amb la resta. També en l'àmbit fiscal. Per tant, no és partidari d'harmonitzar l'impost de societats. Però admet que, per competir en condicions, cal poder comparar els sistemes, i per això aquest setembre pensa presentar als ministres d'Economia de la UE una proposta que pot ajudar a rellançar el debat que França i Alemanya demanen. Es tractaria de començar a estudiar la manera d'harmonitzar la base imposable. Ara mateix, un país pot tenir un tipus 30 però exercir una pressió menor sobre una empresa que un altre país amb tipus 25 al

compensar-la amb deduccions més importants, preveure més amortitzacions o bé comptabilitzar menys guanys. Si es calculés la base imposable de la mateixa manera, les empreses ho tindrien molt més fàcil per poder comparar. Bolkestein suggereix aplicar un sistema únic a les empreses que cotitzen en borsa abans d'estendre el sistema.

El comissari també proposarà facilitar enormement el compliment dels deures fiscals per part de les petites i mitjanes empreses i, de pas, contribuir a evitar que també les pimes es domiciliïn en el país amb fiscalitat més favorable. Es tractaria d'engegar una prova pilot en què algunes pimes podrien calcular la base imposable

sobre els guanys aconseguits arreu de la UE mitjançant el sistema fiscal i comptable del país d'origen. La base calculada segons el sistema del país d'origen seria després repartida entre les hisendes dels països europeus on aquesta empresa tingui filials, segons la xifra de negoci a cada país o el nombre d'assalariats. Cada administració aplicaria el tipus habitual. Una empresa de Barcelona amb filials a França i Itàlia hauria de calcular la base imposable segons el sistema espanyol i pagar l'impost a França i Itàlia segons els tipus que apliquin, però sense necessitat de contractar dos fiscalistes que elaboressin bases imposables segons el sistema francès i l'italià.